

ΕΠΆΛΞΕΙΣ

“*Ἴνα σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν*”

Μάϊος 2014
ἔτος 41ο
ἀρ. φύλ. 667

Γραφεῖα:
Ζήνωνος 3
104-31 Ἀθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ἐπάλξεις, 40 ἔτη ἀγώνων (1974-2014)

Κυριακὴ 4 Μαΐου καὶ ὥρα 11:00 π.μ.
Αἶθουσα «Ἐπάλξεις», Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὁμόνοια

Θὰ μιλήσουν παλαιοὶ καὶ νέοι συνεργάτες τῶν Ἐπάλξεων γιὰ τὸ κοινωνικὸ ἔργο τῆς Καθολικῆς Ὁρθοδοξίας, ἐπ' εὐκαιρία τῆς ἐορτῆς τῶν Μυροφόρων καὶ τῶν Ἐπτὰ Διακόνων, καὶ γιὰ τὴν προσφορὰ ἐπὶ 40 ἔτη τῆς ἐφημερίδος «Ἐπάλξεις».

Θὰ προηγηθῆ ἑκκλησιασμοὶ στὸν Ἱ.Ν. Αγ. Κων/νου Ὁμοιοίας καὶ μετὰ τὸ πέρας τῶν ὁμιλιῶν θὰ ἀκολουθήσῃ γεῦμα ἀγάπης στὴν αἶθουσα «Ἐπάλξεις».

Εἴσοδος ἐλεύθερη.

σ.σ. Παρακαλοῦνται παλαιοὶ καὶ νέοι ἀναγνώστες μας ὅπως παρενρευθοῦν στὴν ἐκδήλωση αὐτὴ πρὸς δόξα Θεοῦ καὶ ὠφέλεια ὄλων.

Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ παρακαθίσουν στὸ γεῦμα ἀγάπης, νὰ τὸ δηλώσουν τὸ ἀργότερο μέχρι τὸ Σάββατο 3 Μαΐου τὸ μεσημέρι στὰ τηλ.: 210 52 30948, 6987 353063.

Ὁ ἀγώνας τῶν τυφλῶν

Σάββατο 3 Μαΐου καὶ ὥρα 7:00 μ.μ.
Αἶθουσα «Ἐπάλξεις», Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὁμόνοια

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς συμπληρώσεως 38 ἐτῶν ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τῶν τυφλῶν (Μάϊος 1976) θὰ προβληθῆ ἡ ὁμώνυμη γνωστὴ ταινία τῆς Μαίρης Χατζημιχάλη-Παπαλιού, μέσα ἀπὸ τὴν ὁποία προβάλλονται τόσο ἡ ἀδιαφορία τῆς κρατικῆς ἐξουσίας καὶ ἡ ὑποκριτικὴ φιλανθρωπία ὀργανώσεων ὅσο καὶ ἡ ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονὴ τῶν ἀγωνιζομένων τυφλῶν γιὰ ἐργασία καὶ παιδεία καὶ ὄχι ἐπαιτία.

Εἴσοδος ἐλεύθερη.

Οἱ δραστηριότητες συνεχίζονται

Στὴν κεντρικὴ αἶθουσα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος 3, β' ὄροφος, πλ. Ὁμοιοίας γίνονται:

Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6:00 μ.μ. παραδοσιακοὶ χοροὶ, ὥρα 7:00 μ.μ. ἐπίκαιρη ὁμιλία καὶ στίς 8:00 μ.μ. μουσικὴ καὶ πρόβα χορωδίας.

Κάθε Κυριακὴ καὶ ὥρα 5:00 μ.μ. πρόγραμμα γιὰ ἄτομα μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες.

Καθημερινῶς παρέχονται δωρεὰν μαθήματα ἀρχαίων ἑλληνικῶν, ξένων γλωσσῶν, ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν, μουσικῆς καὶ παραδοσιακῶν χορῶν. Ἐπίσης, διοργανώνονται πολιτιστικὲς καὶ ψυχαγωγικὲς ἐκδηλώσεις καθὼς καὶ μορφωτικὲς ἐκδρομὲς.

Πληροφορίες: Ὁρθόδοξὴ Ἐφημερίδα «Ἐπάλξεις», τηλ.: 210 5230948, 6987 353063.

Οἱ Ἐπάλξεις τοῦ Αἰγάλεω

Οἱ ὁμιλίαι καὶ οἱ λοιπὲς δραστηριότητες τῶν Ἐπάλξεων Αἰγάλεω συνεχίζονται κανονικῶς στὴν αἶθουσά των, Αναγεννήσεως 19 (πλησίον Αγ. Σπυρίδωνος), μὲ κεντρικὴ ὁμιλία καὶ Ἱερὰ Παράκληση κάθε Τρίτη βράδυ καὶ ὥρα 7.00 μ.μ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώστες μας τοῦ Αἰγάλεω καὶ τῶν γύρω περιοχῶν νὰ παρακολουθοῦν τίς δραστηριότητες αὐτὲς πρὸς ὠφέλειά των.

Πληροφορίες: Μαγδαληνὴ Κόκορη, Ἱατρός-Θεολόγος, στὸ τηλέφωνο: 210-59 82.573.

Ἡ κρίση συμπαράσχει τὴν οἰκογένεια

ὑπὸ Κων. Γανωτῆ, φιλολόγου-συγγραφέως

Κρίση λέμε μιὰ χρονικὴ περίοδο μεγάλων προβλημάτων, πού βάζουν σὲ κίνδυνο τὴν ζωὴ τῶν ἀνθρώπων. Ἡ πρώτη κρίση ξέσπασε μέσα στὸν Παράδεισο κιόλας, ὅπου ὁ Ἀδὰμ ἄκουσε τὸ: «Ἀδὰμ, πού εἶ;» καὶ ἐφοβήθηκε. Αὐτὸς ὁ φόβος εἶναι ἡ πρώτη κρίση. Οἱ πρωτόπλαστοι ἦταν ἤδη οἰκογένεια. *συνέχεια στή σελ. 2*

Χριστὸς Ἀνέστη, τολμᾶτε

Χριστὸς Ἀνέστη, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες. Χριστὸς Ἀνέστη τότε, τώρα καὶ γιὰ πάντα, ἀφοῦ «Χριστὸς ἐγερθεὶς οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει» Σ' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἀείζωη ἀναστημένη καὶ ἀνασταίνουσα δύναμη τοῦ Παμβασιλέως καὶ Σωτῆρος Χριστοῦ στηριζόμενοι οἱ πιστοὶ ἀκόλουθοί Του ἐτόλμησαν πάντοτε καὶ ἐνήργησαν σημεῖα καὶ θαύματα, φανερώνοντες ἔτσι τὴν δύναμη τοῦ Ἀναστημένου Νυμφίου τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ πίστη αὐτὴ ὤθησε τὸν μαθητὴ Ἰωάννη νὰ παραμείνῃ κοντὰ στὸν πάσχοντα διδάσκαλό Του, παρὰ τὴν ἀντίδραση τοῦ ὑποκριτικοῦ ἑβραϊκοῦ κατεστημένου καὶ τὰ οὐρλιαχτὰ τοῦ μανιασμένου ὄχλου. Μὲ αὐτὴν τὴν πίστη τολμήσε ὁ βουλευτὴς Ἰωσήφ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν Πιλάτο τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ μέλος τοῦ συνεδρίου Νικόδημος νὰ παραβλέψῃ τίς διαταγὲς τοῦ συνεδρίου καὶ νὰ συμπράξῃ στὴν ταφὴ τοῦ Κυρίου. Μὲ αὐτὴν τὴν πίστη τολμήσαν οἱ μαθητῆριες νὰ μεταβοῦν στὸν ζωφόρο τάφο τὰ ξημερώματα τῆς Κυριακῆς, παρ' ὅλον πού ἤξεραν ὅτι ὁ τάφος ἦταν σφραγισμένος καὶ φυλασσοτάπητος ἀπὸ σκληροτράχηλη ῥωμαϊκὴ κουστρωδία.

Μ' αὐτὴν τὴν πίστη στὸν Ἀναστάντα Λυτρωτὴ ἄρχισαν τὸ κήρυγμα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ οἱ μαθητῆς σὲ ἀφιλόξενα περιβάλλοντα καὶ ὁ πρωτομάρτυρας Στέφανος

καὶ ἄλλοι διάκονοι τὴν κοινωνικὴ δράση. Μ' αὐτὴν τὴν πίστη τολμήσαν τὰ ἑκατομμύρια τῶν μαρτύρων νὰ ἀντιμετωπίσουν δικαστὲς καὶ συκοφάντες καὶ νὰ διακηρύξουν παντοῦ τὸ μήνυμα τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας.

Μ' αὐτὴν τὴν πίστη τολμήσαν οἱ προγονοὶ μας νὰ κρατήσουν τὴν Ὁρθοδοξία καὶ τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα, ὡς καὶ τὸ κοινοτικὸ πνεῦμα, σ' ὅλη τὴν μακραίωνη τουρκικὴ σκλαβιά καί, ὅταν ἦρθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, τολμήσαν νὰ πραγματοποιήσουν τὸν γενικὸ ξεσηκωμό, ἔστω σ' ἓνα μικρὸ κομμάτι τοῦ ἑλληνικοῦ χώρου. Ἡ ἴδια πίστη καθοδηγοῦσε τοὺς ἀγωνιστὲς τῆς λευτεριάς σ' ὅλους τοὺς κοινωνικοὺς ἀγῶνες γιὰ τὴν προάσπιση τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος, ὅπως κατὰ τὸ 1940-41 καὶ κατὰ τὴν Ἐθνικὴ Ἀντίσταση.

Αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ πίστη θὰ ἔπρεπε νὰ καθοδηγῆ καὶ τοὺς ἐκάστοτε κυβερνητὲς τοῦ νέου ἑλληνικοῦ κράτους, γιὰ νὰ γίνῃ ἡ χώρα μας τόπος ἀναστάσεως, ἑλληνικῶν ἔργων, ἀλληλοβοθητικῶν κοινοτήτων καὶ κάθε πνευματικῆς καὶ κοινωνικῆς προόδου. Λόγω ὁμῶς τῶν γνωστῶν συνθηκῶν, κάτω ἀπὸ τίς ὁποῖες δημιουργήθηκε τὸ ἑλληνικὸ κράτος, καὶ τῆς ξενόφρονος νοστοροπίας τῶν πολιτικῶν καὶ λοιπῶν μορφωμένων Ἑλλήνων ἡ πίστη αὐτὴ ἀτόνισε καὶ πολλὲς

συνέχεια στή σελ. 2

Ἀδύνατη ἢ συνεργασία

Εἶναι λυπηρὸ ὅτι, παρὰ τίς πολὺχρονας προσπάθειες τῆς Ε.Χ.Ε. (Ἑλληνικῆς Χριστιανοκοινωνικῆς Ἐνώσεως) καὶ τῶν Ἐπάλξεων πρὸς δημιουργία κοινοῦ κοινωνικοπολιτικοῦ φορέως γιὰ τὸ καλὸ τοῦ τόπου, δὲν κατέστη δυνατὴ ἡ συνεργασία τῶν ἐπιμέρους πατριωτικῶν καὶ κοινωνικῶν κινήσεων. Δὲν εἶναι τῆς παρουσίας νὰ ζητηθοῦν εὐθύνες. Ἴσως δοθῆ ἄλλη καλύτερη εὐκαιρία γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῆς πολυπόθητης συνεργασίας.

Πάντως, ἡ Ε.Χ.Ε. ἀπέστειλε προσφάτως καὶ ἄλλη ἐκκλησιὴ γιὰ συνεργασία, ὅπου μετὰξὺ ἄλλων ἀναφέρει: «... ἡ ἐκλογικὴ αὐτὴ συνεργασία θὰ εἶναι πιὸ ἀποτελεσματικὴ, ἐὰν γίνῃ μετὰξὺ τῶν ἐπιμέρους πολιτικῶν φορέων καὶ ὄχι μόνον διὰ προσχωρήσεως μελῶν τῶν συνεργαζομένων κινήσεων στὸ ψηφοδέλτιο τοῦ μεγαλύτερου κόμματος.

Καὶ αὐτὸ ὄχι γιὰ προσωπικοὺς λόγους ἀλλὰ γιὰτι ἐκτιμᾶμε πῶς ἡ κοινοποίηση στὸν λαὸ τῆς συνεργασίας δημοκρατικῶν καὶ πατριωτικῶν φορέων δημιουργεῖ μεγαλύτερο αἶσθημα ἀσφαλείας καὶ προσελκύει περισσότερο τὸ ἐνδιαφέρον του.

Υπάρχει βεβαίως καὶ βαθύτερος λόγος νὰ ἐπιζητηθῆ ἡ συνεργασία, διότι ὡς πραγματικοὶ Ἕλληνες καὶ ἀκόλουθοι τοῦ Μακρυγιάννη, πρέπει πάντοτε νὰ ἔχουμε στὸν νοῦ μας καὶ νὰ ἐφαρμόζουμε τὸ «Εἴμαστε στὸ ἐμεῖς καὶ ὄχι στὸ ἐγώ». Ἄλλωστε, ἡ κοινοτικὴ καὶ συλλογικὴ πρακτικὴ διέσωσε τὸν Ἑλληνισμό κατὰ τὴν Τουρκοκρατία, ἐνῶ ἡ παραμέλησὴ τῆς καὶ ἡ ἐφαρμογὴ ἀτομοκρατικῆς καὶ καταναλωτικῆς τακτικῆς μᾶς ὠδήγησαν στὸ παρὸν ἀδιέξοδο.»

Οἱ «Ἐπάλξεις» θὰ μελετήσουν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν καὶ θὰ ἐπανελέθουν, διότι ἡ συνεργασία ἀποτελεῖ μιὰ ἀπὸ τίς ἀρχικὲς ἐπιδιώξεις των.

Ἑορτὴ δημιουργίας

Ἡ 1^η Μαΐου δὲν ἐρωτάζετο πάντοτε ὡς ἐργατικὴ πρωτομαγιά, ἀλλὰ ἦταν μιὰ ἐορτὴ καθαρῶς φυσιολατρικῆ. Ἀπὸ τὰ πανάρχαια χρόνα οἱ ἄνθρωποι, θεωροῦντες τὴν καθαρότητα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν ἀστράπτοντα ἥλιον τοῦ Μαΐου, τὴν ὀλάνθιστον φύσιν, τὴν πληθὺν τῶν ῥόδων καὶ τοῦ εἰδικοῦ ἄνθους τοῦ «Μαγιοῦ» καὶ γενικῶς τὴν σφριγῶσαν ἀπὸ ζωῆν καὶ ὠραιότητα ἐτοίμην νὰ καρπίσῃ φύσιν, ἐξέσπων εἰς ἐκδηλώσεις χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐξέδραμον εἰς τὴν ὑπαιθρον χώραν, διὰ νὰ λατρεύσουν τὰς τότε θεότητας τῆς φύσεως.

Παρ' ὅλον ὅτι μὲ τὴν διάδοσιν καὶ ἐξάπλωσιν τοῦ Χριστιανισμοῦ κατηργήθησαν αἱ θεότητες, παρέμειναν ὁμως αὐτὴ ὡς λαϊκὴ ἐκδήλωση, ἀνευ πλέον θρησκευτικῆς ἀποχρώσεως. Εἶναι δὲ παράδοξον ὅτι ἡ Ἐκκλησία, ἀντιθέτως μὲ ὅτι ἔχει πράξει μὲ ἄλλας τοιαύτας ἐκδηλώσεις (25^η Μαρτίου, 24^η Ἰουνίου, 23^η Σεπτεμβρίου, 25^η Δεκεμβρίου) δὲν ἀντικατέστησε τὴν ἐορτὴν τῆς 1^{ης} Μαΐου μὲ ἄλλην Χριστιανικὴν τοιαύτην. Τοῦτο ἴσως διότι εἶχαν ἀπολεσθῆ ἔνωρις ὁ εἰδωλολατρικὸς τῆς χαρακτῆρ καὶ παρέμειναν,

συνέχεια στή σελ. 3

Ἐπάλξεις,

σκοπὸς καὶ προοπτικὴ

Οἱ «ΕΠΆΛΞΕΙΣ» εἶναι ὀρθόδοξη πολιτιστικὴ καὶ μορφωτικὴ κίνησις, πού σκοπὸ ἔχει: α) τὴν βίωση, προάσπιση καὶ διάδοσις τῶν ὀρθοδόξων παραδόσεων καὶ ἐθίμων, β) τὴν ἐν Χριστῷ προαγωγή τοῦ προσωπικοῦ καὶ δημοσίου βίου, ἰδιαίτερος τῶν νέων, γ) τὴν καλλιέργεια πνεύματος φιλίας, ἀλληλεγγύης καὶ σωστῆς ψυχαγωγίας ἀνάμεσα στοὺς νέους γιὰ τὴν προστασία τους ἀπὸ κάθε ἀντιχριστιανικὸ καὶ ζημιόγονο τρόπο ζωῆς, ἀπὸ τὰ ναρκωτικὰ καὶ ὁποιαδήποτε ἄλλη βλαβερὴ καὶ ψυχοφθόρα συνήθεια, δ) τὴν συνεργασία μὲ ἄλλες ὀρθόδοξες κινήσεις καὶ ἐνώσεις ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ γιὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ προαγωγὴ τῶν πανανθρώπινων αἰτημάτων τῆς εἰρήνης, τῆς συναδελφώσεως, τῆς συνεργασίας καὶ τῆς προόδου ἀνθρώπων καὶ λαῶν, καὶ ε) τὴν στήριξη τῆς κοινῆς τῶν Ἑλλήνων γλῶσσας, τῆς ἑλληνικῆς παραδοσιακῆς καὶ κάθε ἄλλης ποιοτικῆς μουσικῆς, καὶ γενικὰ τὴν πνευματικὴν, πολιτιστικὴν καὶ κοινωνικὴν καλλιέργεια τῶν νέων.

συνέχεια στή σελ. 3

